

A 12-a Conferinţă Internaţională de Management Strategic, ISMC 2016, 28-30 octombrie 2016, Antalya, Curcan

Schimbarea de paradigmă cu globalizarea şi clusterizarea Abordare

İsmail Hakki Eraslan^a, Cem Çağrı Donmezb^b, Mustafa Kemal Akgül^c *

^a Duzce University, Duzce & 81620, Turcia

^b Universitatea Marmara, İstanbul & 34722, Turcia

^c Direcţia Generală pentru Productivitate, Ankara & 06690, Turcia

Abstract

Clusterelor sunt o realitate comună în toate economiile şi au fost în mod tradiţional echivalente cu oraşele. Transversal, în toate judeţele şi în oraşele europene, există o specializare şi o concentrare în creşterea sau o grupare a industriilor ca răspuns la creşterea concurenţei şi a externalizării ca urmare a reorganizărilor economice şi a globalizării. Grupurile industriale cuprind grupuri de firme care împărtăşesc furnizori obișnuiți, angrosiști și expertiză și descoperă avantaje într-o anumită locație geografică. Odată cu trecerea de la strategiile de producție de masă la tehnicile de fabricație adaptabile, pe baza lucrărilor teoretice în fluxul de clustering au devenit domeniul de cercetare semnificativ care se consolidează reciproc al ipotezelor de dezvoltare regională (Öal și Uçar, 2011).

Aplicabilitatea comună a acestui desăvârșit, o aglomerare de firme care au fost analizate în cadrul localităților industriale în trecut s-au îndreptat acum către metodologia de clustering a condus la noi discuții cu privire la potențialele impacturi ale politicilor de planificare regională în dezvoltarea progresului localizat. Gruparea pare din toate punctele de vedere a fi o componentă dinamică semnificativă a competiției în care rivalitățile la nivel mondial se întăresc. În timp ce diverse grupări care operează la acest nivel prosperă, celelalte dispar. Luând în considerare astfel de cunoștințe, lucrarea recomandă o propunere teoretică, susținută de dovezi practice. Și, de asemenea, sugerează că clarificarea problemei grupării de succes în considerare globală în moduri diferite și în plus, acest articol încearcă să găsească un răspuns adecvat la întrebarea dacă clustering-ul poate fi considerat ca o strategie de progres economic și dezvoltare regională pe termen lung și acordă o atenție deosebită

poziția ărilor în curs de dezvoltare.

© 2016 Autorii. Publicat de Elsevier Ltd. Acesta este un articol cu acces deschis sub licență CC BY-NC-ND (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>).

Peer-review sub responsabilitatea comitetului de organizare al ISMC 2016.

Peer-review sub responsabilitatea comitetului de organizare al ISMC 2016.

* Autorul corespunzător. Tel.: +903805421370 Ex: 3899; fax: +903805421372.

Adresa de e-mail: hakkieraslan@duzce.edu.tr

Cuvinte cheie: Cluster, Competitivitate, Dezvoltare Regională, Inovare & Productivitate.

1. Introducere

Spre deosebire de dezvoltarea tradițională, înțelegerea, gruparea a fost acceptată ca nouă strategie de dezvoltare economică și a fost acceptată de multe țări ca politică oficială de dezvoltare de aproximativ 15 ani. Pentru că, în abordarea tradițională de dezvoltare sectorială și regională, deciziile și planurile pentru economie sunt luate de o instituție centrală bazată pe o abordare echilibrată a dezvoltării economice. În acest demers, se urmărește sprijinirea structurii financiare a regiunilor subdezvoltate, sursa de locuri de muncă a acesteia și eliminarea diferențelor de dezvoltare interzonale prin redistribuirea veniturilor. Cu toate acestea, aceste politici nu au putut face față noilor condiții ale globalizării. Repartizarea echilibrată a fondurilor de stat între regiuni nu a putut asigura un impuls economic. Și totuși, chiar și politica de stimulare (politica de redistribuire mai selectivă) a cărei prioritate i, anumite regiuni care urmează să li se acorde fonduri, a întâmpinat multe dificultăți și a dus la conflicte de interese și competiție între regiuni, deși, chiar și când țigătorii acestor fonduri nu au fost suficient de mulți umiți. Cu fondurile până la urmă. Drept urmare, beneficiile fondurilor de stat pe termen lung au fost puse sub semnul întrebării de mulți. Au fost multe critici la adresa acestor fonduri.

Fondurile, susținute în ei, pacifică regiunea, ține la strâns antreprenoriatul, în ciuda faptului că atrag investiții economice, făcându-l necalificat și superficial. Aceste probleme au condus la căutarea de noi metode pentru politicile regionale și au creat o nouă paradigmă de dezvoltat pentru a crește puterea competitivă a regiunilor (Kumral, 2006; 2008).

Dacă ar fi să explicăm acest lucru într-un mod mai bun, procesul de globalizare, evoluțiile tehnologice și noile procese de producție remodelează politicile de dezvoltare regională de astăzi. Mai ales, într-un mediu în care regiunile competitive care devin actori cheie și forță determinantă pentru dezvoltarea națională, ținta politicilor regionale nu se limitează doar la reducerea diferențelor de dezvoltare a regiunilor subdezvoltate, ci și cuprind politici care sunt dezvoltate în mod caracteristic pentru toate regiunile din țară pentru a contribui la dezvoltarea țării și puterea sa competitivă. În acest cadru, abordarea politicii regionale a dobândit o nouă viziune, amplitudine și conținut, cu ținta de competitivitate a regiunii în curs de dezvoltare (Kara, 2008).

Cu alte cuvinte, mai ales după criza economică din 1970, au existat schimbări importante în organizațiile de producție, iar după anii 1980 accelerarea procesului de globalizare (alternativ, o nouă „eră a super-concurenței”) a dus la schimbări semnificative ale mărfurilor și serviciilor. producții. Noile tehnologii, noile procese de muncă și flexibilitățile din sistemul economic și social care au apărut ca urmare a acestor doi factori au adus metode de producție și comportament spațial noi și mai complexe. În plus, spre deosebire de efectul în schimbare al globalizării asupra procesului de producție, procesul de schimbare a localităților și încercarea acestora de a se reprezenta la nivel global diferă. În structura de producție și în metodele organizatorice ale fiecărei regiuni și legate de aceasta, structurile tehnologice, înclinată spre piață și organizațiile forței de muncă necesită toate conformarea procesului în mod diferit. Într-un astfel de proces, rețeaua de clustering care încearcă să producă un sistem organizațional de producție creează o perspectivă nouă și importantă pentru a înțelega conformitatea regiunilor cu noul proces.

2. Care este factorul de bază în clustering? De ce este nevoie de clustering?

Motivul de bază al grupării este concurența sectorială. Și când ne uităm la literatura internațională există două elemente de bază pentru competiție. Este productivitate și inovație. În concluzie, abordarea grupării este utilizată pentru a atinge competitivitatea și productivitatea internațională, iar inovația se află sub competitivitate. Ca să spunem așa, doar jucătorii care iau în considerare productivitatea și inovația pot fi concurenți. În acest moment, gruparea este o tehnică și o abordare care este utilizată cu productivitate și inovație pentru a atinge competitivitatea internațională. Sistemul de clusterizare reduce, de asemenea, costul tranzacției atunci când este utilizat cu productivitate și inovație.

3. Conceptul de competitivitate

Astăzi, deși conceptul de concurență și avantajele concurenței sunt utilizate pe scară largă, totuși, nu există un consens cu privire la definiția și sursele sale. Și sunt adesea folosite în diferite ocazii cu semnificații diferite (Alderson, 1965; Hall, 1980; Henderson, 1983; Porter, 1985; Day și Wensley, 1988; Prahalad și Hamel, 1990; Eren, 2002; Ulgen).

și Mirze, 2004). Conceptul de competiție ar putea fi explicat simplu și în general ca lupta pentru viață și două sau mai multe persoane se luptă să se depășească una pe cealaltă. Cu toate acestea, scopurile celor care sunt în competiție pot fi diferite unul de celălalt. De exemplu, într-un meci sportiv, în timp ce oamenii sau echipele, pe de o parte, concurează pentru un campionat sau o medalie, firmele, pe de altă parte, concurează pentru a-și crește cota de piață și profiturile, iar statele concurează pentru a crește bunăstarea și pentru a obține puterea politică. Competitivitatea, pe de altă parte, ar putea fi explicată ca abilitatea de a concura. Când este luată din punct de vedere economic, noțiunea de competitivitate se bazează pe calitate, rapiditate, superioritate tehnică, diferențiere de servicii și produse (Çınar, 2005: 3). Și apare ca dimensiunile lor; macro, micro și mezzo (Moon și Peery, 1995; Porter, 1990; Depper și Certato, 2005). În aceste categorii, macro este națională, mezzo este regională sau sectorială, micro firme. Drept urmare, avantajele concurențiale ale ărilor ar putea schimba echilibrul economic al lumii (Eraslan, Bulut și Bakan, 2008). Aici prima întrebare ne vine în minte este cum putem fi concurenți? Cum ne putem integra în economia globală și ce putem face? Prof. Dr. Michael Porter de la Universitatea Harvard răspunde la această întrebare prin abordarea grupării. Porter susține că țările care au economii puternice au sectoare competitive și realizează acest lucru prin abordarea grupării.

Pentru că unul dintre motivele principale pentru care abordarea clustering a devenit prea populară este faptul că firmele și sectoarele și-au propus țările să-și crească puterea competitivă. Deci, ce este gruparea?

4. Conceptul de clustering

Conceptul de cluster a fost de mare interes pentru factorii de decizie de la toate nivelurile, de la autoritățile internaționale, guvernele naționale din țări diferite și adesea foarte diferite (de exemplu SUA, Germania, Singapore, Japonia, India, Mexic), precum și regionale și locale. actori (Mauroner, 2015).

Porter a definit clusterul ca fiind concentrări geografice de companii interconectate, furnizori specializați, furnizori de servicii, firme din industriile conexe și instituții asociate în anumite domenii care concurează, dar și cooperează (Porter, 1998). Mai clar, clustering-ul este văzut ca o creștere a puterii concurențiale sectoriale, regionale și locale și, în același timp, este văzută ca un plan de dezvoltare și este format din (1) firme și companii, (2) universități, instituții de cercetare, inginerie, companii, (3) agenți, companii de consultanță, bănci, companii de asigurări, (4) clienți, (5) instituții publice, (6) organizații sectoriale ale societății civile, (7) administrație locală, (8) mass-media care este pentru sector, (9) instituții care reglementează standardele (Porter, 1995; 1998).

Roelabdt și Hertog (1998), care provin din școala europeană de gândire și fac o definiție similară cu Porter în lucrarea realizată pentru Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), descriu clustering-ul ca fiind o rețea care conectează firme puternic interconectate (inclusiv furnizori specializați), instituții care produc cunoștințe, consultații și clienți reciproc. Clustering-ul stabilește granițele între industriile conexe și alți factori importanți pentru concurență. De exemplu, furnizorii de articole, mașini și servicii sunt membrii grupării. Ulterior, clustering-ul se extinde pentru a include canalele de distribuție și clienții și apoi se extinde la companii din sectoarele talentelor, tehnologiei cu producătorii de produse. Și, în sfârșit, atât de multe Clustering-uri cuprind instituții publice și universități, stabilitori de standarde, organizații ale societății civile, organizații de formare profesională și centre comerciale privatizate de educație și cercetare.

Clusteringul, fie că este vorba de întreprinderi mici și mijlocii (IMME) sau de firme mari, construiește o structură competitivă și reunește guvernele locale, autoritățile publice, instituțiile private, organizațiile de cercetare, organizațiile societății civile și alți actori importanți ai societății. Astfel, planurile și programele nu mai sunt centralizate și se realizează prin implicarea altor actori locali.

În acest proces, se urmărește selectarea sectorului competitiv și înlocuirea jucătorilor ineficienți și crearea unei comunicări între aceștia, precum și creșterea competitivității internaționale a sectoarelor și durabilitatea acestora. Jucătorii care utilizează abordarea de clustering pentru comunicare, relația cumpărător-vânzător, co-marketing, cercetare și dezvoltare, utilizare și formare, asociere, etc. De asemenea, cu o energie puternică reduce costurile de tranzacție și crește productivitatea și inovația.

5. Abordarea grupării și relațiile internaționale de avantaje ale concurenței

După cum sa menționat mai sus, gruparea are ca rezultat competiție. Cu alte cuvinte, sunt declanșate două elemente esențiale ale competitivității prin clusteringul productivității și inovației. Din această abordare, atunci când lucrările de productivitate și inovare nu sunt realizate pe baza abordării clustering, atunci rezultatele așteptate nu au putut fi atinse.

Când concurența internațională și gruparea sunt evaluate dintr-un unghi mai larg, atunci atât de multe întrebări de cercetare vin în prim-plan. De exemplu, cum putem explica de ce Germania este o țară de origine pentru companiile de top din lume în sectoarele de mașini de publicare, auto și chimie? De ce foarte mică Elveția este un centru pentru farmacie, ceasuri, ciocolată și în alte industrii comerciale? De ce companiile lider în mașinile grele de lucru și echipamentele miniere au sediul în Suedia? De ce a creat America atât de multe companii lider în sectoarele apărării, aviației, computerelor personale, software-ului, finanțelor și cinematografului? De ce atât de multe companii italiene din sectoarele ceramicii, mașinilor, modă și design, piele și marmură sunt atât de puternice? Ce face companiile japoneze superioare altora în sectorul electric și electronic?

Deci, atunci când sunt investigate cu atenție, diferențele naționale care sunt departe de amenințările concurenței globale dovedesc necesitatea succesului național. Și există necesitatea de a înțelege elementele noi și în schimbare ale concurenței. Superioritatea concurenței ar putea fi creată și susținută într-un proces destul de localizat. Structurile economice naționale, valorile, culturile, instituțiile și diferențele istorice contribuie extrem de mult la succesul competiției. Deci, deși globalizarea competiției face ca națiunile să pară lipsite de sens, această gândire face națiunile mai importante. Pentru că națiunea care găzduiește industrie este sursa de talenți și tehnologie care se află sub avantajul concurenței.

6. Relația Clustering-Export-Competition și contribuțiile sale la întreprinderile mici și mijlocii (SMSE)

Pentru o descriere foarte generală, dacă sunteți capabil să exportați un bun și/sau un serviciu, atunci înseamnă că puteți concura pe acel bun/serviciu, astfel încât să aveți avantajul concurenței. Deținerea avantajului concurenței este în mod firesc dinamica fundamentală a exportului. Cu toate acestea, doar SMSE care a obținut avantajul concurenței poate efectua export. Pentru deținerea avantajului concurenței apar doi termeni de bază, cei numiți Preț scăzut și de înaltă calitate. În acest moment, avantajul concurenței este afectat multidirecțional de acumulările bazate atât pe cei doi termeni de bază menționați, cât și pe alți factori și variabile corelativi.

De exemplu, înființarea unui SMSE în Clustering provoacă o creștere a productivității, deschide căi elastice pentru noi produse și contribuie la beneficiile avantajului concurenței prin direcționarea inovației care determină extinderea sectorului și apariția unor noi domenii de afaceri. Din nou, dacă luăm în considerare chestiunea în cadrul factorului de productivitate, se poate spune deschis că, a fi membru al unui Clustering determină în mod direct activități productive de obținere a inputurilor, informațiilor, tehnologiei și accelerează procesul de a ajunge, accesa și contacta firmele necesare și provoacă coordonări productive în firmele interconectate și este eficient în măsurarea în întregime a dezvoltării.

Pe lângă dezvoltarea productivității, Clustering-ul joacă un rol necesar în capacitățile și abilitățile de inovare ale firmelor. De exemplu, corporațiile și firmele din Silicon Valley pot accesa, atinge și obține nevoile și cerințele lor extrem de rapid, ceea ce nu este comparabil cu companiile din alte regiuni. Clustering asistă și ajută SMSE-urile, prin/împreună cu celelalte firme din Clustering, să dezvolte tehnologie, să obțină ușor mașini și componente, să învețe rapid noțiunile de piață și chestiunile de service. Acest tip de învățare are loc prin vizite, mai ales prin contacte față în față; Furnizorii locali și co-parteneriatele pot participa la procesul de inovare, iar acest lucru satisface mai bine nevoile și cerințele clienților, cumpărătorilor și comercianților.

Clustering, fără a-și pierde flexibilitatea, aduce beneficii SMSE-urilor într-o Clustering, făcându-le ca și cum ar avea legături oficiale/corporative, relații și articulații cu mari corporații și cu alte firme mari. Astfel, o comandă foarte mare efectuată de un SMSE mic, poate propulsa SMSE ca și cum ar fi una la scară largă și chiar comanda poate fi livrată

eficient în timp scurt (Small SMSE să intre în cooperare și organizare cu alte firme care acționează și ca SMSE în Clustering). Într-o altă perspectivă, membrii (SMSE) ai Clusteringului sunt interdependenți și unul de celălalt, iar performanța bună a unuia îi afectează pe ceilalți și într-o direcție pozitivă. De exemplu, într-un sector de turism conservator sau alternativ, Clustering, preferințele și evaluările vizitatorilor/turistilor sunt afectate nu numai de frumusețea de mediu, ci și de eficiența și calitățile elementelor complementare precum servicii de transport, facilități de cazare, îndrumare, restaurante, centre comerciale etc. SMSE-urile care se află în Clustering-uri, sunt în grupul de angajați care pot îndeplini atât locuri de muncă calificate, deci specializate și cu experiență, cât și necalificate. Acest caz reduce în mod natural costurile proceselor de angajare ale firmelor și descrie timpul pe care îl va petrece.

În formațiunile avansate de Clustering sectorial (de exemplu, Norvegia Maritime Transportation Clustering, Italia Marble Industry Clustering, America Cinema Sector Clustering etc.), investițiile atât în infrastructurile fizice, cât și în programele de educație sunt realizate de guvern sau de alte agenții guvernamentale dezvoltă performanțele generale ale SMSE. De exemplu, universitățile care pregătesc/deservesc forța de muncă disponibilă în beneficiile Clusteringului și formării angajaților angajați în programe locale de cooperare (curs, seminar, training privat etc.) reduc costurile de educație pentru SMSE. Nu numai programele educaționale ale corporațiilor publice, ci și programele educaționale ale SMSE-urilor și ale marilor corporații în Clustering oferă întregului sector să funcționeze în mod eficient.

Un Clustering bine dezvoltat are o bază de furnizori profundă și specializată. Pe această bază, o activitate comercială și expozițională SMSE în Clustering scade costurile procesului de aprovizionare prin furnizarea de surse de la furnizori locali, în loc de furnizarea de surse de la furnizorii aflați la distanță (care exclude/înfără Clusteringul local). Prin urmare, este de așteptat ca înființarea de noi SMSE să fie deja în prezent și să dezvolte Clusteringul în loc să fie în noi așezări care se depărtează unele de altele. Pe scurt, stabilirea de noi SMSE-uri în Clustering-ul local dezvoltat deja stabilit, în loc să se înființeze în noi așezări de Clustering pe cele îndepărtate unul de celălalt. Se datorează faptului că numărul/cantitatea de furnizori noi și specializați a crescut în Clustering sectorial; astfel, într-un astfel de caz, riscurile acumulate/condensate ale bazei de clienți/cereri scad la un nivel minim și devine din ce în ce mai ușor de prevăzut și de realizat oportunitățile de pe piață.

După cum considerăm cazul pe baza activităților de marketing; toate informațiile tehnice și competitive de pe piață sunt acumulate/amplificate în Clustering. Desigur, de fapt, în mod firesc, SMSE-urile ar dori să folosească această dată esențială (Este un alt subiect pentru un studiu larg și diferit al căruia caută cum Clustering-ul crește activitățile de marketing ale SMSE-urilor și, prin urmare, cum să dea naștere mărcii comerciale).

Clustering-urile, legăturile cu comunitățile și relațiile corporative, oficiale, private, interpersonale între SMSE-uri inspiră încredere și constituie credință și accelerează fluxul de informații. Aceste elemente și factori esențiali menționați mai sus transformă intrinsec informațiile în mai fluide și, de asemenea, provoacă acces ușor, direct, rapid și rapid la date. Aici mai există o problemă necesară: fiabilitatea. Da, un SMSE sau o companie mare a luat parte într-un sector în care fabricarea unui produs sau serviciu, oferă încredere și îmbunătățește încrederea reciprocă, ca urmare a activităților de Clustering și a sinergiei. Din păcate, în studiile noastre de sondaj, s-a stabilit că cea mai mare problemă și problema dintre SMSE-urile noastre și alți jucători mari este neîncrederea, discreditația și lipsa de încredere și lipsa de fiabilitate reciprocă.

Gruparea sectorială, din multe motive și factori, conduce și constituie formațiuni noi de afaceri și de muncă. Vicelicet, în Clustering, problemele de acces în sector sunt destul de mai mici decât celelalte domenii de pe piață în comparație. De exemplu, activele, capacitățile, abilitățile, capacitățile, inputurile și personalul necesar pentru un SMSE sunt toate așteptate și disponibile în domeniul clustering, pe cale să fie montate de noua firmă SMSE pentru a începe activitățile de tranzacționare rapid. De asemenea, asupra climatului de Clustering; investitorii, antreprenorii și corporațiile financiare care sunt obișnuite cu Clustering-ul și asumă mai puține și mai puține riscuri. În plus, clustering-ul în sine stabilește în mare parte o piață internă/internă importantă și esențială care a făcut ca SMSE-urile să fie beneficiat cu ușurință de relațiile deja stabilite și constituite în prezent. Toate aceste variabile reduc riscurile care fac ca firmele să fie nereușite și inutile și măresc și consolidează puterea, potența și capacitatea de concurență a firmelor SMSE.

Clusteringul oferă, de asemenea, contribuții importante la accesibilitatea la serviciile agenților publici și corporațiilor publice. De exemplu, infrastructuri fizice întregi, centre și facilități de cultură, programe de certificate profesionale și tehnice gratuite, instituții publice, instituții de cercetare, laboratoare de testare, agenți, servicii de educație și formare înființate și deservite de guvern și corporații publice oferă și deschid căile pentru SMSE-urile, care se desfășoară în Clustering, în acces ușor și gratuit în și obțin oportunități în circumstanțele menționate oferite de climatul instituțiilor publice/guvernamentale. Recent, din moment ce abordarea Clustering acceptată prin Criteriile Lisabona și cea inclusă în celelalte națiuni incluse și într-un program de funcționare economică al guvernului nostru, în continuare se prevede repartizarea și subvențiile sectoriale către regiunile/domeniile care au posedat caracteristici de Clustering. Astfel, se urmărește selectarea și eliminarea treptată a sectoarelor care au forță concurențială scăzută, aproape deloc valoare de acumulare și utilitate marginală și contribuie cu greu la domeniile lor și regiunile, pe termen lung nu au potențial de a realiza creșteri și îmbunătățiri regionale.; ca răspuns echivalent la faptul că se urmărește creșterea și dezvoltarea forțelor și capacităților competitive ale sectoarelor care au valoare de acumulare mare, potențial ridicat de ocupare a forței de muncă și venituri, iar sectoarele capabile să furnizeze și să asigure dezvoltare regională și națională și sistemul de subvenții este conceput și planificate după această perspectivă.

7. Dezvoltarea Modelului de Clustering

Astăzi, clusterelor de creștere a competitivității țării au devenit una dintre principalele agende. În acest context, crearea grupării lumii în jurul, multe proiecte sunt realizate în realizarea analizei și îmbunătățirii lor. Se observă că proiectele conexe privind clusterelor sunt implementate în ultimii ani în Turcia.

Abordarea clusterelor a intrat, de asemenea, în planul de acțiune al guvernului turc în ultimul deceniu cu Criteriile de la Lisabona. Ministerul Dezvoltării, sub secretariatul Trezoreriei, Ministerul Alimentației, Agriculturii și Creșterii, Ministerul Energiei și Resurselor Naturale, Organizația pentru Dezvoltarea Întreprinderilor Mici și Mijlocii (KOSGEB) și politicile asociate acestora au început să fie proiectate conform abordării clusterelor. Ca urmare a acestei politici; În special, Asociația Institutului Internațional de Cercetare pentru Competitivitate (URAK), care activează pentru creșterea competitivității economiei turce, a realizat primul studiu pilot în urmă cu aproximativ 15 ani pentru sectorul turismului din districtul Sultanahmet.

După aceea, KOSGEB a lansat studii de grup în jurul provinciei Bartın în cooperare cu Ministerul Dezvoltării.

De asemenea, multe agenți de dezvoltare din Turcia au inițiat multe proiecte de cluster în diferite sectoare și regiuni diverse. Pe de altă parte, Uniunea Europeană (UE) și instituțiile publice internaționale și naționale, precum GAP-Gidem, continuă în diferite analize de grupare și studii de dezvoltare. Administrațiile locale precum Municipality Metropolitană din Istanbul (IMM) - Centrul de planificare metropolitană din Istanbul (IMP) și Administrația Provincială Elaziğ organizează neguvernamentale precum Tekirdağ, Elaziğ, Bolu, Çorlu, Çerkezköy și Camerele de Comerț și Industrie Malkara efectuează studii de grup în diferite regiuni ale țării.

În schimb, subsecretariatul Trezoreriei este pe cale să finalizeze un studiu național pentru a determina politica de cluster la nivel macro. Activitățile pe termen scurt din Agențiile de Dezvoltare Regională sunt concepute în conformitate cu operațiunile abordării clusterelor. Vezir Research and Consulting Ltd. a lucrat ca consilier la mai multe proiecte de analiză a competitivității internaționale, analiză de cluster și dezvoltare de cluster și continuă să lucreze intens la tehnologia de grupare cu municipalități și administrații private provinciale din multe părți ale Turciei.

8. Analiza clusterelor industriale

Analiza clusterelor industriale este un instrument pentru a înțelege mai bine economia noastră regională. Scopul analizei clusterelor este de a identifica regiunile economiei în care o regiune are avantaje comparative și de a dezvolta strategii pe termen scurt și lung pentru creșterea economiei regionale. O analiză a grupurilor industriale identifică industriile care sunt concentrate geografic sau de natură similară și care folosesc cumpărători, furnizori, infrastructură și forță de muncă afiliați.

Prin identificarea clusterelor industriale, eforturile de recrutare, atragere și dezvoltare de afaceri se vor putea concentra asupra companiilor care completează afacerile existente. Sectoarele industriale reprezintă categorii generale de activități economice.

În fiecare sector se află grupuri și firme care desfășoară activități similare, produc produse similare sau oferă servicii similare. Exemple de sectoare industriale includ producția, comerțul cu ridicata și informațiile. Grupurile industriale sunt diferite de sectoarele industriale tradiționale care au fost detaliate în această lucrare. Clusterelor sunt firme interdependente care sunt legate prin relația cumpărător-furnizor, împărtășesc resurse și tehnologii comune, depind de un grup de forță de muncă și instituții similare și se bazează pe o infrastructură specială. Industriile și firmele din cluster atrag un avantaj productiv fiind situate geografic în apropierea acestor resurse. În plus, infrastructura locală și eforturile de colaborare oferă industriilor cluster și alte avantaje care sunt rezultatul locației lor geografice comune și al obiectivelor comune. Pe lângă noul ideal al politicii clusterelor presupune coordonarea și concentrarea diferitelor instrumente de politică publică în jurul clusterelor cu cel mai mare potențial de dezvoltare. Diferența dintre modelele anterioare și cele actuale este că sprijinul financiar nu ar viza doar coordonatorii clusterului, ci și membrii clusterului direct.

O parte importantă a abordării clusterului este analiza clusterelor sectoriale. Scopul acestei analize este de a determina circumstanțele clusterului. Această analiză va face lumină asupra lucrărilor de făcut în dezvoltarea clusterului și este foarte importantă în ceea ce privește acuratețea și detaliile tratate. Următorii pași în această activitate vor include vizarea unor cluster mai specifice, urmărirea și prognozarea creșterii economice și a performanțelor și abordarea clusterelor în zone geografice mai mici. În acest sens, există un rol important pentru evaluarea, monitorizarea, revizuirea și clauzele de caducitate mai solide, inclusiv la nivel de sector, ceea ce permite identificarea mai eficientă a impactului acțiunii guvernamentale. Există multe caracteristici pe care toate strategiile ar trebui să le aibă în comun (facilitarea comunicării cu companiile, regiunile, dezvoltarea cadrelor de analiză, monitorizare, eficacitatea inițiativei cluster, identificarea și sprijinirea industriilor pentru creșterea acestora și dorința de a crește competitivitatea...etc.) cu toate acestea, pe baza diferitelor condiții și relații din regiuni, fiecare dintre strategiile regionale își arată propria condiție.

9. Dezvoltarea clusterelor industriale

Clusterelor regionale de inovare sunt concentrări spațiale de firme interconectate, furnizori, furnizori de servicii, instituții de stat și organizații de cercetare într-un anumit domeniu al inovației (Mauroner, 2015). Dezvoltarea clusterelor industriale a devenit un scop cheie pentru dezvoltarea economică regională, deoarece clusterelor s-a dovedit că întăresc competitivitatea prin creșterea productivității, stimulând noi parteneriate inovatoare, chiar și între concurenți și prezentând oportunități de activitate antreprenorială. Clusterul industrial este unul care derivă o creștere de valoare semnificativă din creșterea și consumul avansat de cunoștințe (Slaper și Ortuzar, 2015). Ambele aspecte sunt importante, necesitând atât creșterea de output-uri intensive în cunoștințe, cât și utilizarea proceselor intensive în cunoștințe în producția generatoare. Dezvoltarea clusterelor industriale a câștigat o importanță tot mai mare în dezbaterile privind dezvoltarea economică în ultimii ani. Guvernele din întreaga lume consideră clusterelor ca potențiali factori de dezvoltare și inovare a întreprinderilor. Inițiativele grupurilor sunt, de asemenea, considerate instrumente de politică eficiente, deoarece permit concentrarea resurselor și a finanțării în zonele vizate cu un potențial ridicat de creștere și dezvoltare care se pot răspândi dincolo de locațiile țintă. Exemple de dezvoltare a clusterelor de renume internațional, cum ar fi cel al clusterului Silicon Valley din California, al clusterului de tehnologie a informației din Bangalore din India sau al clusterelor de vin din Australia și Chile, demonstrează că clusterelor sunt medii în care întreprinderile pot dezvolta un avantaj competitiv și global, generând în același timp bogăție și dezvoltare economică locală în acest proces.

Cluster ca masă critică de întreprinderi situate în apropiere geografică unele de altele. Nu există o modalitate universal acceptată de a stabili granițele exacte ale unui cluster. Ceea ce este perceput ca aproape într-o locație poate reprezenta o distanță de netrecut în altele; distanța poate fi influențată de disponibilitatea mijloacelor de transport, precum și de identitatea culturală și de valorile sociale. Mai mult, numărul întreprinderilor necesare pentru a fi considerate ca constituind un cluster poate varia în funcție de dimensiunea unei țări. Deși, o strategie de dezvoltare bazată pe clusterelor poate să nu fie ușor sau rapid de implementat, dar argumentul de susținere este că ea depășește o abordare fragmentată sau dispersată a generării de locuri de muncă. În loc să se uite la anumite industrii sau tipuri de companii, analiza clusterelor detectează potențialele deversări ale tehnologiei, competențelor și informațiilor care traversează industria, lucrătorii și resurse.

Analiza fază după cluster este; dezvoltarea sectorului cu abordare de grupare și tehnici care sporesc puterea de competitivitate internațională. Într-o altă zicală, modernizarea mărfurilor manufacturate și/sau a produselor din industria serviciilor pentru a atinge standardul de calitate care urmează să fie exportate și formarea acestora pentru a le face durabilă. În acest context,

proiectele de implementare au apărut ca urmare a analizei clusterelor (proiecte financiare, proiecte de promovare, proiecte de infrastructură, proceduri legale etc.), implementate prin crearea de consilii și comisii. Mai ales, universitățile noastre contribuie foarte mult în această etapă.

10. Concluzii și recomandări

Acest nou concept de dezvoltare economică, numit „Cluster” în engleză (Oxford Research, 2008), a fost transformat într-un domeniu în care sunt ocupați mulți factori de decizie și cercetători. Într-adevăr, abordarea clusteringului, care a devenit populară în ultimii 15 ani, a devenit una dintre principalele metode de inițiativă de dezvoltare ale statului. A devenit un punct de referință important pentru investitori atunci când decid asupra investițiilor și locațiilor. Deoarece concurența nu mai este între firme în clustere unul pe altul, atunci când analizăm companiile acum concurența în competiția globală trebuie să efectueze această analiză cu clustering-ul în care se desfășoară. În acest context se prevede că politicile de dezvoltare regională ar trebui să aibă în vedere caracteristicile spațiale și trebuie să se bazeze pe strategii de dezvoltare integrate; este important să se determine capacitatea de a stimula inovarea, dezvoltarea antreprenoriatului, capitalul uman și creșterea capitalului social, ceea ce va îmbunătăți competitivitatea regiunii. Politică regională nu ar trebui să se adreseze doar regiunilor defavorizate. Regiunile dezvoltate trebuie incluse în obiectivele politicii, precum și regiunile defavorizate. Politicile trebuie să protejeze și să încerce să sporească avantajele competitive ale regiunilor defavorizate. Este posibil ca asistența directă să nu aibă un impact de dezvoltare pe termen lung în regiune și chiar să prevină dezvoltarea acestor efecte. Prin urmare, acest tip de ajutor trebuie să afecteze procesul de dezvoltare durabilă prin mobilizarea resurselor regiunii și să fie în concordanță cu politicile de îmbunătățire a competitivității. Obiectivele specifice ale investițiilor publice în această direcție ar trebui să includă: dezvoltarea investițiilor în infrastructura tradițională (aeroporturi, autostrăzi etc.), parcuri științifice și tehnologice, institute de cercetare și dezvoltarea serviciilor oferite de centrele tehnologice. În fazele de proiectare, implementare și supraveghere a politicilor urmate, trebuie furnizate participarea oamenilor din regiune și principiile de transparență/responsabilitate care integrează cadrul de guvernare (Kumral, 2006; 2008). Drept urmare, în timp ce globalizarea arene economice mondiale sporește concurența, sectorul public și privat turc nu ar trebui să rămână în afara analizelor efectuate de perspectiva clusterului și nu ar trebui să rămână în afara acestui joc. În acest context, factorii de decizie publici și locali ar trebui să părăsească vechea abordare solidificată care nu dă rezultatele dorite și ar trebui să treacă la abordarea de dezvoltare bazată pe cluster. În primul rând, o analiză cuprinzătoare a competitivității industriei ar trebui făcută la nivel provincial (tehnica analizei SWOT nu trebuie înțeleasă de aici). Furnizarea sectoarelor existente ar trebui comparată cu alte provincii (Concurența începe cu orașele învecinate). Trebuie făcută o comparație cu statele lumii, după care trebuie selectate sectoare competitive (agricultura, industrie și servicii). Pentru aceste sectoare trebuie create o analiză cuprinzătoare de cluster (analiză cluster) și o cartografiere (mapping cluster). Conform rezultatelor acestei analize, industriile au decis să înceapă studii de dezvoltare a clusterelor.

Referințe

- Alderson, W. (1965). *Comportament dinamic de marketing: o teorie funcționalistă a marketingului*. Homewood, IL: Richard D. Irwin, Inc.
- Asheim, Bjørn T., et al (2015). Rolul clusterelor și al politicilor publice în dezvoltarea noilor căi economice regionale. Nr 2015/44. Universitatea din Lund, CIRCLE-Center for Innovation, Research and Competences in the Learning Economy.
- Çağlar, E., (2006). Bölgesel Kalkınmada Yeni Açılımlar: Sanayi Politikası, Organize Sanayi Bölgeleri ve Kümelenmeler, TEPAV, 8 Eylül, Ankara.
- Çınar, A. (2005). Rekabet ve Verimlilik İlişkisi, İstanbul Ticaret Odası Gazetesi, 13 mai.
- Day, GS și Wensley, R. (1988). Evaluarea avantajului: un cadru pentru diagnosticarea superiorității competitive, *Journal of Marketing*, 52, 1-20.
- Delgado, Mercedes, Michael E. Porter și Scott Stern (2014). „Clustere, convergență și performanță economică”. *Cercetare Politică* 43.10, 1785-1799.
- Depperu, D. și Cerrato, D. (2005). Analiza competitivității internaționale la nivel de firmă: concepte și măsuri, *Quaderni del Dipartimento di Scienze Economiche e Sociali, Università Cattolica del Sacro Cuore – Piacenza*, 32.
- Eraslan, İ. H., Bulu, M., ve Bakan, İ., (2008). Kümelenmeler ve İnovasyona Etkisi: Türk Turizm Sektöründe Uygulamalar, *Seyahat ve Otel İşletmeciliği Dergisi*, 2008, Yıl 5, Sayı 1.
- Eren, E. (2002). *Stratejik Yönetim ve İşletme Politikası*, Beta Basım Yayın Dağıtım A. Ş., İstanbul.
- Gordon, Ian R. și Philip McCann (2005). „Clustere, inovare și dezvoltare regională”. *Revista de Geografie Economică* 5,5, 523-543.

- Hall, WK (1980). Strategii de supravieţuire într-un mediu ostil, *Harvard Business Review*, 58, septembrie-octombrie, 75-85.
- Henderson, B. (1983). The Anatomy of Competition, *Journal of Marketing*, 47, 7-11.
- Kara, M., (2008). Bölgesel Rekabet Edebilirlik Kavramı ve Bölgesel Kalkınma Politikalarına Yansımaları, Devlet Planlama Teşkilatı (DPT), Ekonomik Modeller ve Stratejik Araştırmalar Genel Müdürlüğü Uzmanlık Tezi, Yayın No74, DPT-27.
- Ketels, Christian (2013). „Cercetări recente privind competitivitatea şi clusterelor: care sunt implicaţiile pentru politica regională?” *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*.
- Kumral, N., (2006). Bölgesel Rekabet Gücünü Artırmaya Yönelik Politikalar, Bölgesel Kalkınma ve Yönetişim Sempozyumu, TEPAV- ODTÜ Mimarlık Fakültesi, 7-8 Eylül, ODTÜ Ankara.
- Kumral, N., (2008). Bölgesel Rekabet Gücünü Artırmaya Yönelik Politikalar, Ege Üniversitesi, Documente de lucru în economie, Document de lucru nr: 08/02, İzmir.
- Mauroner, O., (2015). Clustere de inovare şi politici publice - Cazul unui cluster orientat spre cercetare în Germania, *american Journal of Industrial and Business Management*, 5, pp: 736- 747.
- Moon, H. Chang şi Peery, NS (1995). Competitivitatea produsului, a companiei, a industriei şi a naţiunii într-o afacere globală, *Competitiveness Review*, 5(1), 37-43.
- Öcal, Tolga şi Hicran Uçar, (2011). Kümelenmelerde Yapısal Değişim ve Rekabet Gücü
- Oxford Research, (2008). Politică de cluster în Europa: un scurt rezumat al politicilor de cluster în 31 de ţări europene, *Europe Innova Proiectul Cluster Mapping*, ianuarie.
- Porter, M. (1990). Avantajul competitiv al naţiunilor. The Free Press, New York.
- Porter, M. (1998). Clusters and New Economics of Competition, *Harvard Business Review*, 76(6).
- Porter, ME (1985). Avantaj competitiv: crearea şi susţinerea performanţei superioare. The Free Press, New York.
- Prahalad, CK, Hamel, G. (1990). The Core Competence of Corporations, *Harvard Business Review*, mai-iunie, 79-91.
- Roelandt, TJA şi Den Hertog, P. (1998). Analiza clusterelor şi politica bazată pe cluster în ţările OCDE, *Diverse abordări, Rezultate timpurii şi implicaţii politice, Proiect de raport de sinteză, Grup focal OCDE privind analiza clusterelor şi politica bazată pe cluster*, Haga.
- Sidhu, Ravinder, Brenda Yeoh şi Sushila Chang (2015). „O analiză situată a reţelelor globale de cunoaştere: acumularea de capital strategiile oamenilor de ştiinţă mobili la nivel transnaţional din Singapore.” *Învăţământ superior* 69.1, 79-101.
- Slaper, T. şi Ortuzar, G., (2015). Clustere industriale şi dezvoltare economică, *Indiana Business Review*, Spring.
- Sonobe, Tetsushi şi Keiji Otsuka (2014). Dezvoltare industrială bazată pe cluster: Managementul KAIZEN pentru creşterea MSE în ţările în curs de dezvoltare. Springer.
- Üçgen, H., ve Mirze K. (2004). İşletmelerde Stratejik Yönetim, Literatür Yayıncılık Ltd., İstanbul.
- Varol, Ç., (2006). Üretim Örgütlenmesine Yeni Bir Bakış: Denizli ve Gaziantep'teki Girişimci Ağları, A.Eraydın (ed.) *Değişen Mekan-Mekansal Süreçlere İlişkin Tartışma ve Araştırmalara Toplu Bakış* : 19032, Dos-2032, 2032, 2003, 2004 457.
- Yeung, Henry Waichung (2015). „Dezvoltarea regională în economia globală: o perspectivă dinamică a cuplării strategice în reţelele globale de producţie”. *Politică şi practică ştiinţifică regională* 7.1, 1-23.